

NARODNA STRAŽA

UREDNIŠTVO I UPRAVA: "NARODNA STRAŽA"
ŠIBENIK. — RUKOPISI SE NE VRĀCAJU. — NE-
BILJEГОVANA SE PISMA NE PRIMAJU.

IZLAZI SVAKE SUBOTE
POJEDINI BROJ Din. 1-50

PREPLATA „NARODNE STRAŽE“ IZNOSI GO
DIŠNJE Din. 60. — ZA INOZEMSTVO Din. 120.
OGLASI PO CIJENIKU.

Br. 35.

Šibenik, 8. listopada 1924.

God. IV.

Prvi crveni barjadi.

28. prošlog mjeseca prošlo je šezdeset godina, otkad je ustanovljena prva socijalistička internacionala. Toga dana 1864. g. sakupili su se delegati raznih socijalističkih skupina u dvorani sv. Martina u Londonu te su pod vodstvom Karla Marks-a izradili pravila međunarodnog radničkog saveza. Od tada počinje prodirati socijalistička misao u sve narode svijeta te se oko crvenog barjaka sakupljuju ogromne mase.

Što je donio kroz šezdeset godina svijetu taj socijalistički pokret, koji gleda u Marks-u svoga učitelja i duševnoga vodu? Jasno i bez zatezanja odgovaramo: Socijalistički pokret ima velike zasluge, da se radnički stalež počeo sakupljati, da se izvojevao neka prava u tvornici i radionici, da su države priznale osamstotinu radno vrijeme. Socijalizam je splet bić, s kojim je počeo šibati kapitalističke izrabljivače, te je tako probudio savjest poštih ljudi, da su spoznali velike krivice, što ih prouzrokuje kapitalistički red. Te zasluge ne možemo socijalizmu zanijekati. To ne bi bilo ni pravedno ni pošteno.

Kad je par socijalizam — skupino s drugim strankama, koje rade za socijalnu pravdu — podigao radništvo do boljega materijalnoga položaja, ubio je i uništio nešto, što je za svakoga čovjeka, za obitelj, općinu, stalež i narod od neprocjenive vrijednosti. Uništavao je težnju za unutarnjim oplemenjivanjem. Sa grubim divljim huškanjem socijalistički vode budili su u svojim pristašama živinske nagone. Prikazivali su im bajnu zemlju, gdje će čovjek morati malo da radi, a uživat će po svojoj slobodnoj volji. Rad su prikazivali čovjeku kao užasan teret, koji muči, tlaci i ubija čovjeka. Taj zavodljiv i nizak uzgoj silno se osvetio baš sa-

mom socijalizmu. Kad je iza rata došao čas, da dode radni narod na vlast, socijalističke su mase izdale, bacile se u strašnu sebičnost, svaka radnička skupina je žudjela samo za većim plaćama, ne brigajući se za to, kako će moći davati tu veću plaću onaj siromah, što kupuje brašno, kruh i odjelo. Od Marks-a rođeni socijalizam nosi tešku krvnju, da se u širokim slojevima radništva proširio isti duh kapitalističke sebičnosti, koji projevava buržoaznim društvom. Zato je socijalizam doživio strašan poraz u Italiji, te je morao prepustiti mjesto fašizmu. Zato se raspada po drugim evropskim državama.

Protiv crvenom barjaku, koji označuje propadanje kulture srca i plemenitosti u radničkim slojevima, diju napredni, uzgojeni redovi kršćanski mislećega radništva u Engleskoj, u zapadnoj Evropi, u Njemačkoj, u Italiji i u drugim zemljama *zastavu rada*. To radništvo hoće da radu izvojevuje čast i vrijednost. Te čete su uvjereni, da nije dalek čas, kad će početi prelaziti vodstvo društva iz ruku kapitalističke buržoazije u ruke radnoga naroda. Zato mora biti radni narod pripravljen, duševno uzgojen. Morati biti uvjereni, da je vjera podloga poštene, poštene podloga radu, a rad temelj življenu.

Pod vodstvom crvenih barjaka radništvo se tekom šezdeset godina materijalno podiglo, dok je po kulturi srca ostalo na stepenu buržoaznog liberalnog društva, koje je bez vjere, bez ufana i ljubavi. Radničke predstraze, koje su spoznale, da tek nutranja kultura proletarijata može preobraziti lice svijeta, odvraćaju se razočarane od zastave mržnje i sebičnosti. Tim mladim radničkim silama je zadača uliti u radnički stalež nov duh vjere, uzajamnosti i dovesti preobraženi radni narod do pobjede.

Protukatolički ispadi Stj. Radića.

U nedjelju 28. prošlog mjeseca predsjednik čovjekanske stranke Stjepan Radić izrekao je na svojoj skupštinu u Krašiću govor, za koji naš hrvatski narod kraj svega bogatstva svojeg jezika ne bi mogao da nađe pravu oznaku, jer bi svaka oznaka bila za nj jedno visoko mjerilo.

Mogli smo i prije slušati ispade Stjepana Radića protiv katoličke vjere, koja je narodnom vjerom Hrvata, ali takvih riječi i prostota, kao u Krašiću nije hrvatski narod još čuo od čovjeka, koji hoće da bude vodom hrvatskog naroda, a tamo se u svojem blagorječju ne razlikuje od onog najgoreg prostaka i najzagriženijeg bezvjercu. G. Radić je u nedjelju napao na hrvatske katoličke biskupe i na njihovu krasnu okružnicu prigodom hiljadogodišnjice hrvatskog kraljevstva. Te njegove prostote dakako da su brže prenijele židovske novine.

rad, koji se može mjeriti sa radom Strossmajera, Mahnića i Dobrile. Dok danas u zarobljenoj Istri stotine hrvatskih svećenika na čelu istarskih Hrvata brane svoj narod, dotle g. Radić napada hrvatsko svećenstvo bez razlike. Šta će reći ti svećenici, koji nisu sigurni za svoju glavu da fašist Mussolini, koji je g. Radiću uzor? Što će istarski katolički svećenici reći o tim napadajima g. Radića, kojima on hoće da potpuno otudi narodu svećenstvo?

Stjepan Radić napada biskupe, jer da nisu ustali protiv rata. I to govori on, koji je pozdravio Franju Josipa u ime „hrvatskih seljaka“ te obećavao, da će se „Hrvati boriti do zadnjeg dana za svoga kralja“. Ili zar Radić nijeće svoj potpis na hvalosjevima austrijskom kralju? G. Radić ne zna, da je Pio X. rekao austrijskom poslaniku, kad ga je dozalo moliti za blagoslov austrijskog oružja: „Papa blagoslovije mir, a ne oružje!“ Radić ne kaže, gdje i kad je to bilo. Mi naprotiv znamo i sa ponosom ističemo *dostojanstveno* držanje hrvatskih biskupa prema svim vladama. Hrvatski biskupi nisu nikad zabora-

vili na svoj narod ili ostavili tradicije J. J. Strossmajera, kao što je to g. Radić više puta učinio.

Preci ćemo preko drugih prostačkih napadaju g. Radića na biskupa Akšamovića i na svećenstvo. G. Radić se pokazao u pravom svjetlu. Njemu je kod svakog javnog nastupa samo do tega, da zadobije pristaše. Republika mu više ne pomaže, jer ju je narod i previše upoznao za ovo šest godina, pa se stoga i lača lupanja „po povijem“ i vjeri.

Ipak bismo pitali one, koji se izjavljuju dobrim katolicima, a slijepo pristaju uz svaki Radićev mig: Što misle o ovoj najnovoj Radićevi prostoti? Pitali bismo katoličke svećenike, koji su stranački pristaše Radićeve stranke: Što misle o tim izjavama njihovoga vode? Može li biti čovjeka i Hrvata-katolika, koji i nakon ovih prostota može da vjeruje Stjepanu Radiću, koji je za šest godina dao dovoljno dokaza o bezglavosti i mahnitosti svoje politike? Neka ne misle, da se i ova najnovija Radićeva prostota može opravdati kakvom nakesanošću, kao što su to pred dvije godine kušali opravdati njegov prijatelji njegovog govor na Mirogoju. Tih nakresanosti bilo bi i previse! Radić je izrekao čisto i bistro svoje političko i vjersko vjerovanje. Neka o njemu malo razmišlja svaki onaj, koji tvrdi vjeruje u Radića, kao da nam ga je „sam Bog poslao“. Neka pregledaju njegov govor svi oni, koji od njega očekuju velik rad za budućnost hrvatskoga naroda.

Iz domaće i vanjske politike.

Hoće li Radićevci u vladu?

Zadnjih se dana mnogo govorilo o ulasku Radićevaca u vladu te su dačapce bile i određene osobe, koje bi imale zauzeti četiri ministarska mjesto. Bio je spremjan i ukaz o imenovanju Radićevaca za ministre, te je još u ponedjeljak moralio uslijediti njihovo imenovanje. Međutim je za sada stvar odgodena, a to radi toga, što Radić ne će da se upušta u konačno sporazumijevanje s Davidovićem glede sporazuma između Srbija i Hrvata, jer drži da Davidović nema većine Srba uza se, pa zato hoće da se ide na izbore, da se tu vidi na čijoj je strani srpski narod. Davidović naprotiv želi da učvrsti vladu za dvije godine, a onda da se provedu izbori. Međutim Radić smatra današnje stanje provizornim sve do tole, dok Davidović ne dobije većinu srpskih glasova. Govori se, da HRSS ne će da uđe u vladu radi toga, što bi to slabo uplivalo na njezine birače.

Radikalji hoće, koncetracionu vladu. U subotu 4. o. mj. potpisao je kralj ukaz o podnošenju zakona o korupciji pred Skupštinu. Činjenica, da će više radikalnih ministara sjesti na optuženičku klupu, ne da mira radikalima i Pribićevićem demokratima.

ma, te oni sada bacaju u svijet vijesti o koncetracionoj vladu radikalima, samostalnim demokratima i Slovenske Ljudske Stranke, pa su dapače spremljeni da žrtviju zato i Pašića i Pribićevića. Takva koncetraciona vlast, za koju je, prije nego što je Davidović došao na vladu, radio Ljuba Jovanović, bila je moguća pred četiri mjeseca, ali danas je samo pusta želja radikalima.

Željeznicu Zadar-Knjin pred konferencijom u Veneciji. Ove sedmice sastaje se u Veneciji naša i talijanska delegacija za pregovore s Italijom. Predsjednik naše delegacije dr Ribarž oputovao je već u nedjelju za Metke, a ostali su članovi oputovali u utorak. Iz pouzdanog izvoza dozajemo, da će se na konferenciji raspravljati i o pitajući željeznicu Zadar-Knji, te je u tu svrhu pozvan u Veneciju iz Splita dr Tacconi.

Bunjevci nezadovoljni s vladom. Zastupnik Bunjevačko-šokačke Pučke Stranke Blaško Rajić izjavio je novinarima, da je Bunjevačka Pučka Stranka nezadovoljna sa radom Davidovićeve vlade, jer da u njoj imade i takvih zastupnika, koji provode u Vojvodini staru politiku Pribićevića. Ako to doskora ne prestane, Bunje-

vačka Pučka Stranka će biti prisiljena da stupi u opoziciju. Bunjevačke *Hrvatske Novine* donašaju, kako Davidovićevi demokrati usprkos toga, što su sporazumno sa BPS odlučili da načelnici Subotice i Sombora budu Bunjevići, ne će da daju u javnost njihova imenovanja, jer ne vole, da Bunjevići budu u ovim gradovima načelnici.

Nacija i nacionalni. U Celju se velik dio Slovenske Ljudske Stranke ustegao od glasovanja kod općinskih izbora. Drugi je manji dio kooperirao sa celjskim gradanstvom u socijalnogospodarskom bloku. Tom prigodom *Pobeda* napada pučku stranku, da se udružila sa Nijemcima, zaboravljajući, kako je najviše SLS pripomogla pobedi Slovenaca kod općinskih izbora u Mariboru. Zanimljiv je riječnik *Pobede. Nacionalne stranke* sa demokrati i radikalni, *nacionalna štampa* jesu Pribičevićevi *Jutro* i *Slovenski Narod*. Dakle je sav nacionalni osjećaj samo kod Pribičevićeve demokratije i njezine kćeri — Orjune!

Zloupotrebe u državnom monopolu. Nekolicina zastupnika vladine većine uputila je preko predsjedništva narodne skupštine na ministra finacija interpelaciju o velikoj aferi u upravi državnog monopola. Traži se anketa, koja će istražiti nepravilnosti, što ih je počinjao Stojadinović i upravnik državnog monopola St. Todorović. Najvažnije je to, da 600 milijuna dinara leži u sasvim pljesivom duhanu. Imamo nadalje 27 milijuna kg. duhana, od toga 8 trebamo mi, a 19 je za izvoz. Međutim duhan ništa ne vrijedi, oskudica je u magazinima velika: literanti su za masne pare podvalili loš duhan. U Novom Sadu, Krivoliku i Velešu činovnici su bez licitacije sami sebi davalni dozvolu za duhan. Od 150 milijuna dinara, što ih je uprava monopola dobila kod likvidacije pokrajinskih uprava monopola, nijedan dinar nije uknjižen. Razumljivo je zato, da su mnogi državni činovnici po Beogradu sagradili kuće, a od Milana Vape kupljeno je za 20 milijuna dinara u akcijama njegove tvornice papira. Napravljeno je 10 milijuna cigara *Jadran*, a 9 milijuna se mora baciti, 10 milijuna *Virginija*, od kojih se 9 milijuna mora baciti. O mnogim aferama se uopće ne vodi istraga. Na koncu se spominje, da je ministar Stojadinović u Engleskoj di-

gao 300 tisuća funti sterlinga na račun monopolija, a utrošio ih je za pokrivanje deficitia u svom ministarstvu. U interpelaciji se pita ministar financa, je li mu sve to poznato: Koliko ima duhana i kako će se duhan isplatiti? Što će se s duhanom činiti i što će se učiniti s onim činovnicima, koji su prevare izvodili?

MacDonaldova vlada pred padom. MacDonaldova vlada u Engleskoj uzdržala se do danas oslanjanje na se čas na konservativnu, čas na liberalnu stranku. Uz sve to vlada je više puta dobila nepovjerenje, ali MacDonald ipak nije htio da predade demisiju. Međutim sada dolazi pred parlament ratifikacija rusko-engleskog trgovackog ugovora. Više nego sigurno je, da će sada konservativci i liberalci skupno glasovati protiv MacDonalda. I glavni organ radničke MacDonaldove stranke *Daily Herald* nagovješta skoru demisiju MacDonalda. Vlada bi imala da dade ostavku u srijedu. Izvore bi po pisanju engleske štampe proveo MacDonald 10. ili 15. studenoga o. g.

Nove senzacije afere Matteotti. List *Stampa* donosi nove senzacije o umorstvu zastava. Matteottia. On tvrdi, da se pravi krivci ne nalaze u zatvoru, nego se još nalaze na slobodi. Tako glavni organizator umorstva živi u Americi, kamo je pomoći svojih protektora otputovalo poslije izvršenog zločinstva. Njegovo uhapsenje je sprječio general de Bono. Taj čovjek je poručnik Malacria. Naravno objelodanjenjem ovoga detalja cijela opozicija štampa ponovno navaleuje na vladu. — Iz upućenih krugova se doznaće, da se proces protiv Duminića i drugova ne će voditi u Italiji, nego će biti u Zadru.

Izbori u pruskoj Šleskoj. Na izborima u opoljskom okrugu u pruskoj Šleskoj Poljaci su propali, mada su dobili 35.839 glasova. Pobjedio je njemački katolički centrum, koji ima najjaču i staru organizaciju i za koji je radilo sve svećenstvo. Komunisti su dobili 75.917 glasova, i to većinom poljskih, te su od posljednjih izbora znatno nadzadovoljni. Centrum je dobio 6 mandata, njemački nacionalisti 1 i komunisti 1. Poljaci su napredovali po nekim industrijskim krajevinama, a po selima narod nije isao na izbore iz straha pred terorizmom njemačkih vojničkih organizacija.

Tako je na izborima učestvovalo 60% birača.

Kongres talijanske liberalne stranke. U subotu 4. o. m. otvoren je u Livornu na svečan način kongres liberalne stranke, koja podupire Mussolinijevu vladu. Pojedine frakcije stranke viječaju o rezolucijama, koje će biti predložene kongresu. Budući da su u stranci razne struje jedne za, a druge protiv saradnje sa fašističkom narodnom strankom, to centralna uprava nastoji, da se razmire izglađe, te da stranka ostane jedinstvena. Gleda saradnje sa fašistima bit će predložena jedna koncipomisna rezolucija, u kojoj će se stranka izjaviti za saradnju sa fašistima. U nedjelju došao je na kongres stranke i bivši ministar predsjednik Salandra.

Opasnost ratnih zapleta na Istru. Litvanski ministar i delegat na Ligu Naroda g. Galavauskas naglasio je nedavno, da se Litvanija nalazi još sada sa Poljskom u ratnom stanju u „teoriji“. Mada ne postoje

ratne operacije, mir između ovih dviju država još nije zaključen i u Litvaniji vlada neprijateljsko raspoloženje prema Poljskoj, kao da je s njom u ratnom stanju. Ugledni poljski list „Slovo“, organ Poljaka na Litvi, donosi prilikom ove izjavе g. Galavauskasa članak, koji zaštuju pažnju. U tom članku naglašava, da Litva samo očekuje zgodan moment, da može obnoviti rat bez objave rata. Kako je Litva u dobrim odnosima sa Njemačkom i Rusijom, može svaki moment da proizide iz toga velikog ratnog požara. Litvani su se može porebiti sa čovjekom, koji neprestano drži u ruci zapaljenu svjeću pored bureta sa barutom, koji su nagomilale Rusija i Njemačka. Liga Naroda treba da se zauzme za tu stvar i ukloni ovu opasnost.

Komunisti ubili pravoslavnog mitropolita. Na Kavkazu ubili su komunisti pravoslavnog mitropolita Nazarija u Kutaisisu, stárca od 78 godina.

Pamećna odredba min. prosvjete.

Bivši ministar prosvjete i demonjugoslavije Pribičević izdao je u mjesecu julu naredbu, po kojoj je školskim obvezanicima i daštvu srednjih škola zabranjeno stupiti u „separatištice“ i vjerske gimnastičke organizacije. Dozvoljeno ili bolje reći obilježeno je bilo stupiti jedino u Jugoslavenski Sokol. Naredba je bila uperena proti orlovnstvu i hrvatskom sokolstvu. Liberalni režimlije što nijesu mogli postići u slobodnoj propagandi, hteli su postići silom u školi. Jugoslavenski Sokol kod nas je svojina Pribičevićeve stranke, on je prema katoličkoj Crkvi i vjeri u najbolju ruku tek jedva indiferentan, a bivši vlastodršci su ga hteli narinuti djeci roditelja, koji škole izdržavaju, a najveći su protivnici u Pribičevićeve politike i jugoslovenskoga vjerskoga naziranja. Naše je stanovište bilo, da škole ne smiju biti poprište strančarskih borba. Škola ima da širi prosjvetu, uzgaja i polaže temelje općem moralnom preporodu. Da se to ne dade postići bez ozbiljne saradnje Crkve i škole, o tome nema dvojbe. A bivši režimlije propagirali su organizaciju, koja ima zapisano na svojoj zastavi, da je indiferentizam u vjerskom pogledu njezin poglaviti zakon. U vrijeme, kad je

moralna dekadensa naše mladeži ovako velika, kad nestaje u familiji, društvu i državi svakoga auktoriteta, silili su našu mladost u organizaciju, koja u svojem uzgoju isključuje svaku vjeru, jedinu podlogu valjanoga uspešnoga odgoja.

Novi ministar prosvjete dr Korošec uvidio je pogubnost te naredbe, pa ju je stavio izvan kreposti. Dacima je dozvoljeno stupiti u koju hoće od triju tijeložbenih organizacija. Radi toga liberalci, kojima su inače usta puna o slobodi savjesti i slobodi uvjerenja, udaraju žestoko na g. ministra i napadaju ga, da ide za „poklerklenjem“ naših škola. G. ministar dr Korošec postavio se na stanovište: ili svi jednaka prava, ili nitko nikakva! Zato je viki liberalaca znak najveće netrpljivosti. Njima smeta ravnopravnost gimnastičkih organizacija, i oni bi hteli da se jedino Pribičevićevu sokolstvo smatra „državotvornom“ organizacijom, kojoj pripadaju sve prednosti i povlastice.

Dr Korošec je svojom odredbom popravio veliku krivicu, zaštitio je slobodu, osigurao slobodu mišljenja i uvjerenja. To je pravo, to je poštano.

Pretplatite se na „Nar. Stražu“

sa pred vedrom vizijom istine. Tiha kao šapat, slatka kao nektar struji na žalima i grgođi na moru melodija noći. Dvije lade, nakon što su kratkovremeno vesile, stanu i učutanju kada dva lješa poslije zadnjih suza i zadnje okropicke. Zatim čarobno planu, kada su im dvije luči s krila uskrsne zore svakoj na premac pale. Svetlost pronikne mrak i divnim šarama preobrazi lade u male kraljevske jachte, ribare u zažarenne ciklope, obalu u tajanstven Afroditin pojas. Svjećarice svjetle. Tragedija sardela počinje....

Svjećar strši iz bokaporte kao u svečane veče propovijednik iz propovijedaonice. Pripalivši lulu ili cigaretu hvata za tanano grlo bundevu kcer i nježno kao Levijeva kći Mojsija i svečano kao Dužde kraljičin prsten utaplja je pod premac u more. Tikva se njiše na valičima kao pijanica na vratima mehane. Tikva se ljeska kao plešiva glava u zraci skioptikonskog svjetla. Veslar hvata u ruke dva vresom umivena i žuljevima ulaštena. Zavaga, kako mu tikva zapovijeda, a svjetla mu tikva zapovijeda, da uzdrži ladan na stanovitoj tački. Dok

svjećar zuri u more kao gladan s plutaće galeb, dva neuposlena ribara spavaju. Svetlost je privlačna. Od suncokreta do čovjeka sve čeze za uživanjem njene raskoši. I sardelle očutjevi moć svjetlosti bude se iz snova, raspleću zaglijaju mekanili morskih travu i pjevajući Ekscelsior zori i njezinom čedu isplivaju u gornje osvijetljene slojeve mora. Najprije rijetke kao svibljanske muhe, zatim sunu tako mnogobrojne te bi reći: Prava ih je mečava. Ali kako su svjetle, kako su lijepo te vesele pažnjice mečava morskih dubina! Kao strijeli Krezovih bojovnika. Kao odjevi ljetnog sunca na liticama sivim.

Kad se more tako preobrazi, svjećar razigrana srca zatrubi u noć pramia obali. Mrtvi se nijesu probudili, a živi su čuli. Čula je lada-manalica, koja gusarskom hitrinom doplovio do svjećarice i prekrcaši iz nje dva neuposlena ribara hitro otplovi i iščezne iz svjetloga kruga svjećarice. Manalica najavi leutu: Na posao! I s premcu leuta hitre, nevidljive ruke zanosom genezarskimi ribara utapljuju u more tratu. More pljušti i fosfore-scira kao da se mitološki Neptun u

nemu kupu. Trata se raskrilila i protegla na dnu mora kao krilata, dugorepa nemam iščekivajući plijen. Sardelle još ne služe o zlu. Karbidna ili svjetlost opaja kao mlado vino jesenske mušice. Ali, kad ih veslati domaći na plitkoću te se nadu između obale i trate, zaprepaste se i bune kao ptice, kojima je jastreb doletio. S jedne i druge strane luke odjekuje otezito dovikivanje: Tako lip... Tako dobro! Sardelle se bore u groznoj zasiđi za opstanak. Lete, viju se u svim pravcima kao vihrom uzvitlano lišće. Htjele bi se vratiti ostavljenim svojim plandištima. Zaman. Zapasane su od kraja do kraja luke tratom. Kojagod je sretna, Smigne, vrcne, provre se i spašena je.

Istok blijeđi. Javlja se zora. Karbidna luč gubi od svoga čara kao blistava laž pred grančem istine. U utrobi leuta hrpa svjetlog srebra. To nije srebro, već su male srebroplave sardelle. Svršilo njihovo veselje. U smrti se smrtila njihova borba. Na zapadu gine rumeni Mars. Ribari se vraćaju kući. Veseli su. Danas će i mačkama biti dobro.

Josip Mijat.

Gradske vijesti.

S NAŠE CARINARNICE.

Kako generalna Direkcija Carina izlazi trgovcima ususret.

Kako je poznato, šibenska carinarnica pod austrijskom (tudom) vlaštu bila je carinarnica prvoga reda, iako je onda važnost Šibenika bila manja, budući da je Zadar bio zajedno sa ostalom Dalmacijom. U narodnoj državi carinarnica je srušena na drugi red, radi čega se sva roba, koju treba kemijski ispitati, mora slati u Split na analizu. Ovim je šibenskim trgovcima nanesena velika šteta, jer se gubi na vremenu i novcu, dok se analiza provede i roba vlasniku izruči. Što je po Šibenik najgorje: okolnost, da se sva roba na šibenskoj carinarnici ne može odmah očariniti, otjerala je mnoge trgovce sjeverne Dalmacije, koji su svoju robu dobavljali preko Šibenika, pa sada sve kupuju u Splitu.

Trgovačko udruženje se u paravratu obraćalo na nadležno ministarstvo, da se šibenska carinarnica opet podigne na carinarnicu prvog stepena. Kad je prošli put bio u Šibeniku gosp. generalni direktor carina, obećao je, da će se za tu stvar zauzeti, čim se pruži mogućnost. Da trgovci do toga promaknuće ne stetuju i dalje tim, što se roba šalje u Split na analizu, obećao je, da će se u kemijskom laboratoriju ovdejšnje gimnazije vršiti analiza. Jedno rješenje, pa makar privremeno bilo i ovakvo, moglo je da zadovolji, ali nažalost nije bilo ispunjeno.

Upravo pred par dana je stiglo rješenje Generalne Direkcije carina, ali protivno očekivanju: nepovoljno. U tom rješenju stoji, da se analiza carinske robe mora vršiti kod nadležne carinske kemijske laboratorije: „Ali da bi se zadovoljila potreba tamoznjeg trgovčkog sveta, odobrava se i naredju carinarnici, da do daljnog naredjenu, svu lakopokvarljivu robu, koja se prijavi za uvoz, a koja treba da se po propisima carinskim šalje na analizu, izdaje trgovcima uvoznicima po naplati carinskih daždina, pošto predhodno od njih izuzme izjavu, da će se povinovati rezultatu, koji se analizom konstataje u pogledu zdravstvenosti i u pogledu tačnosti prijave u deklaraciji. Za obezbedu mogućih odgovornosti, carinarnica će od takovih deklaranta izuzimati jamstva, koja će joj služiti za garanciju na slučaj, ako se rezultatom analize konstataje krivica iz čl. 166. Carinskog zakona. Ovo će jamstvo carinarnica po izvršenoj analizi vraćati deklarantima, ako se utvrdi tačnost prijave u deklaraciji.“

Dakle: tresla se brda, rodio se miš. Od tolikih obećanja šibenski su trgovci usrećeni tim, da mogu dobiti odmah lako pokvarivu robu uz uplatu odgovarajuće carine i *pologu kaucije*, koja im se povraća iza toga, što je utvrđena ispravnost deklaracije.

Po ovome izgleda, da se generalna direkcija carina željela narugati šibenskim trgovcima, kad kaže: „da bi se zadovoljila potreba tamoznjeg trgovčkog sveta...“ Što je naime lako pokvariva roba? To posve ovisi o volji činovnika. On može da ovu robu izda ili ne, a da mu ne može nitko ništa. Pa recimo, da i ta sumnja otpane kao netemeljita, dolazi ono najglavnije: *polaganje kaucije*. Pošto je u čl. 166. predviđena kazna u pterostrukom iznosu, carine na odnosu robu, to će se svakako i svota, koju će trebati položiti, kretati u toj visini. I tako, kad trgovac teškom mukom dolazi do novca, da plati carinu, ima sada da polaže i nekakve kaucije, ako hoće da mu se uruči roba.

Što je pokrenulo generalnu direkciju carina, da izda takvo rješenje, ne znamo, ali jedno znamo, da tim rješenjem nije nimalo izšla ususret ovdejšnjim trgovcima, već im naprotiv nametnula jednu novu nepriliku.

POSVEĆUJEMO PAŽNIJI MINI-STARSTVA SAOBRAĆAJA.

Važ se list nekidan osvrnuo na službeni *Red vožnje željeznica* od 1. juna t. g. dalje: tužeći se na zapostavljanje interesa našega Šibenika pri rasporedu vlakova, koji će da domalo vežu Zagreb sa Šibenikom i Splitom. Vi ste to onda kazali upoće, a ja ču, s Vašom dovoljom, donijeti ovde nekoliko primjera iz tog *Reda vožnje*, pak čete vidjeti, kako se postupa sa Šibenikom, koji je najbliži primorski grad našem zaledu i koji našoj državi dava luku, kakve nema nadaleko. Evo Vam primjera:

Vlakovi br. 1 i 2 iz Zagreba za Split čekaju na Perkoviću 25. dok, za Šibenik čekaju 40 minuta. Vlak za Šibenik dakle izgubi čekajući 15 minuta više negoli onaj za Split. Ipak dode u Šibenik prije: 1 sat i 14 minuta negoli negoli u Split.

Vlak br. 4 čeka na Perkoviću za Split 20 min., a za Šibenik 36 min. Šibenski dakle izgubi čekajući 16 minuti više negoli onaj splitski. Ipak u Šibenik stigne 55 min. prije negoli splitski.

Vlak br. 5 čeka na Perkoviću za Split 20 min., a za Šibenik 30 min. Vlak za Šibenik gubi čekajući 10 minuti više negoli onaj splitski. Ipak Šibenski stigne 1 sat i 4 min. prije negoli splitski na svoju stanicu.

Vlak br. 6 (brzi vlak) čeka na Perkoviću za Split samo 10 min., a za Šibenik 47 min., pak tako vlak za Šibenik izgubi čekajući 37 minuti više negoli vlak za Split. Ipak Šibenski vlak stigne na svoju stanicu 21 min. prije negoli splitski na svoju.

Čemu ovoliko čekanje? Zašto mučiti putnike za Šibenik tolikim dugim čekanjem na Perkoviću, a ne dati im, da stignu u Šibenik preko pola sata prije negoli im dava ovaj putni *Vozni Red?*

Da je razuma i da se gleda na uđobnost putnika, kako bi se moralno gledati, šibenski bi naime voz stigao na svoju stanicu kojih 58 min. prije negoli splitski na svoju: dakle blizu jedan sat.

Bilo da je to nepažnja ili hotimično favorizovanje Splita na štetu Šibenika i na gubitak dragocjenog vremena za putnike i poštu, to se nikako ne može nitko ništa. Pa recimo, da i ta sumnja otpane kao netemeljita, dolazi ono najglavnije: *polaganje kaucije*.

Pošto je u čl. 166. predviđena kazna u pterostrukom iznosu, carine na odnosu robu, to će se svakako i svota, koju će trebati položiti, kretati u toj visini. I tako, kad trgovac teškom mukom dolazi do novca, da plati carinu, ima sada da polaže i nekakve kaucije, ako hoće da mu se uruči roba.

Zašto nema nijednog brzog voza iz Šibenika, pa i za Šibenik? Ili smo mi nezakonita djeca? Ili i mi ne plaćamo državi dažbine?

Međutim, osim jednog brzog voza, moglo bi se učiniti, da voz br. 5 polazi iz Šibenika mještro u 18:14 sati u 19 ili 19:10 sati tako, da mogne prisjeti na Perković u 20:01 sati (ili 20:11 sati) i zateći splitski brzi voz, koji polazi sa Perkovića za Zagreb u 20:19 sati.

Na svaki način dalo bi se bez stete i truda udesiti, da vozovi iz Zagreba imaju jedan vagon, određen za putnike za Šibenik, koji bi se vagon na Perkoviću priključio Šibenskom vlaku, da se ne muči putnike prekrčavanjem i prenašanjem prtljage. Taj vagon iz Zagreba mogao bi služiti i za putnike, recimo, Knina i Drniša i još koje. Isto tako bi mogao biti jedan vagon i kod Šibenskog vlaka, određen za Zagreb, koji bi se na Perkoviću priključio vozu Split-Zagreb izbjegavajući neugodno prekrčavanje putnika.

Ovaj članak posvećujemo pažnji Ministarstva saobraćaja i Glavne direkcije željeznica u Zagrebu.

Gradanin.

JADRANSKA PLOVITBA PREMA ŠIBENIKU.

Kako ovo naše rodoljubno društvo zapostavlja interes Šibenika na veliko, o tome danas ne ćemo govoriti. Pri glavnim prugama na geografskoj karti ono kao da ne može da nadre Šibenika. Šibenik je „postrani“, „neruke“. Kao da u trgovini i prometu mogu da što znače te fraze.

Mi ćemo se pozabaviti danas malim stvarima.

Mi ne možemo n. pr. da razumijemo, zašto naši mali parobrodići, kad čine službu u Šibeniku i okolici, imaju manje personala negoli je to slučaj, kad vrše službu u Splitu ili Sušaku. Tako n. pr. parobrodići u Šibeniku imaju 5 ili 6 osoba personala, a van Šibenika odmah od 5 skoči na 9, a od 6 na 11 osoba.

Parobrodići „Tommaseo“ n. pr. imaju u Šibeniku 4 osobe. Čim je došao na Sušak, dalo mu se još 7 više, i to noštromu, kormilara, ložča, uglenara, sobara, malog za kuhanju i malog za sobe, tako da je onda imao 11 osoba. Bože moj, kako li su Šibenici

beneške vode sretnе za Jadranšku Plovibdu, kad u šibenskim vodama mogu da vrše službu sama četvorica, dok ih u drugim vodama treba jedna naestorica, 7 više po Bogu brate!!

Mi, koji također imamo interesa u Jadr. Plovibdi, pitamo: Zašto se čine neki troškovi, koji su suvišni?

Zašto se n. pr. svi mali parobrodići šalju na popravak u Split: gvozdeni u dock, a drenvi u šker, kad mi znamo, da i ovde ima šker, na komu bi se mogli da poprave manji parobrodi isto kao i na splitskom škeru. Ili Jadr. Plovibda ima rodoljubnu dužnost, da pomaže samo šker splitski, a ne i šibenski? Čemu se izlagati trošku, da parobrodići idu na popravak odatle u Split i da se opet vrte natrag? Valjda joj se ugleđen ne daje badava za putovanje tamo i natrag.

Ypsilon.

Imenovanje. Gosp. ministar prosvjete imenovao je stalnim vjeroučiteljem pri mjesnoj dolackoj i gradskim obim osnovnim školama vlc. don Niku Rodina. Srdačno čestitamo!

† Adele Delfin. U noći 2. o. mj. umrla je Adela Delfin pok. Antuna, opće štovana osoba. U subotu prireden joj je lijep sprovod. Počivala u miru!

Premještaj. Lučki odaslanik g. Ivan Moderčin prošlih dana bio je premješten iz Šibenika na lučko glavarstvo u rodnom Sušaku. Radi svoje velike susretljivosti bio je silno oblubljen u građanstvu, osobito od naših pomoraca, s kojima je češće dolazio u doticaj.

G. Slavomir Sinčić. kotarski školski nadzornik, stupio je ovih dana u zasluženo stanje mira poslije 52 godine rada i službovanja. Službovao je kao učitelj osnovnih škola u raznim mjestima, a kao školski nadzornik kotara Šibenik-Knin 33 godine. G. Sinčić je za taj veliki broj godina svoga službovanja, broj, koji se rijetko čuje u nastavničkim jubilejima, pokazao velik mir i nastojanje za pucku prsvjetu i veliku ljubav prama školi te se danas s najljepšim spomenama dijele od njega njegovi učenici i učitelji. — U srijedu priredili su svom nadzorniku nastavnici mjesnih pučkih škola te građanske i učiteljske škole oproštu večeru, preko koje je izrečeno više prijateljskih i drugarskih zdravica.

Skupča. Ovih dana imali smo prilike na šibenskom tržištu vidjeti ja po četiri dinara komad, te konstatirati, kako na šibenskom tržištu svatko radi po svojoj miloj volji, jer se slavna općinska uprava ne stara, da postavi cijenik. Šibensko siromašno pučanstvo, koje nije tako bogato kao neki zemljoradnički gazde, hitno traži, da se obustavi navijanje cijena i deranje sirotinje i maloga naroda.

Radi psosti kažnjenje je zadnjih dana velik broj osoba na globe, koje se spremno utjeruju. Hvalevrijedno je, da je državno redarstvo učinilo sve svoje sile, da se taj ružni običaj kod nas iskorjeni.

Hrv. kat. ženskom prosvj. društву „Zora“ gda Mara ud. Lušić prigodom godišnjice smrti svoje kćeri Anke poklonila je 100 dinara. — Uprava joj najljepše blagodari.

Veliki župan splitske oblasti odobrio je, da općine mogu izdavati legitimacije sa fotografijom za putovanja u zemlji.

Plemenit dar. G. Slavomir Sinčić prigodom odlaska sa mjesto kotarskog školskog nadzornika darovan je „Uboškom Domu“ 200 dinara. — Uprava mu harno zahvaljuje,

Škandalozan postupak ili osveta? Pred koji dan jednomo mjesnomu trgovcu, bratu našega glavnog urednika, došli su općinski organi pljeniti po dučanu, jer nije mogao da ostavi dučan, te da ide na ured općinskih dača da plati daču za neku uvedenu robu. Trgovac je bio dva puta rekao općinskim carinicima, da će daču platiti, ali su organi uza sve to ipak došli, da brahjalnom silom „ureduju“. — Drugom trgovcu, odgovornom uredniku našega lista, htjeli su općinski organi da zatvore konobu sa krumpljom, jer „da šmrdi“. Ne znamo, da li je sve ovo osveta, ali nam je milo konstatirati, da su ova dva škandalozna postupka uslijedila, iza kako je naš list donio nekoliko notica o šibenskim „zemljoradničkim“ gazdama i njihovom pašaluku na šibenskoj općini.

Pomireni dušmani. U ponedjeljak kraj crke sv. Ivana počupale su dušmanski dječaci Denić i Skorin. Nakon što su se dobro išakali, odvedeni su na policiju, gdje ih je činovnik stavio klečati svakoga u svoj kut sobe. Kad su se malo umirili, dade jedan drugome ruke. Upitali su jedan u drugoga oproštenje, pa su onda mimo izšli.

„Ti ćeš moju kuću...“ Prijavljena je redarstvu žena Gulin Marla, tužena, da se prijetila svojim stanašima, jer da joj ruše kuću.

Strani radnici. Obavit će se kod poduzeća pregled stranih radnika sa strane mjesnoga redarstva te će oni, koji uposlivaju strane radnike bez dozvole vlasti, biti po zakonu kažnjeni.

Prenos pošte. Direkcija pošta i telegrafa u Splitu raspisuje javnu usmeno licitaciju za jednogodišnji zakup prenosa pošte dvoprežnog drž. kolima između pošte u Šibeniku, željezničke stanice i parobrodarskog pristaništa, te obratno. Licitacija će će se držati 25. oktobra t. g. u 11 sati prije podne pri sreskom poglavarnstvu u Šibeniku. Privremena kaucija u iznosu od (1000) hiljadu dinara u gotovini ili u državnim papirima mora se položiti na ruke upravnika pošte Šibenik do 10.30 sati prije podne na dan održanja licitacije. Potonji uvjeti mogu se i vidjeti kod direkcije pošta i telegrafa u Splitu, te kod pošte, općine i sreskog poglavarnstva u Šibeniku.

Nagla vožnja. Radi brze vožnje kolima prijavljene su državom odvjenti tri osobe.

Kod crkve sv. Duha. U ponedjeljak srknuo je kaplicu više neki Juras Roko te napao nekoga Radaka.

Nakon što se incident počeo rukopipateljno razvijati, došla je hitro intervencija „državnih“ te je Roko odveden u zatvor. Kad se u „buhari“ otrijeznio, pušten je na slobodu, ali je platilo sa 300 dinara globe. — Njegov prijatelj Radak bio je istoga dana poslije podne nadjen u „veselom“ stanju te kažnjen na 125 dinara globe.

„Ja sam žandar...“ Na Gradi je u ponedjeljak napao Ivo Ilijadica jednoga seljaka. Palo je svakakvih milozvučnih riječi i umalo da nijesu ispršeni tabari. Ivo Ilijadica, koji je seljaku vikao: „Ja sam žandar“, dobio je 50 dinara globe ili 5 dana zatvora.

25 kilograma duhana ode! U nedjelju „po tihoj noći, po ladowini“ oko 1 sat po ponoći gazili su u grad mudro jedan muškarac i dvije ženske iz Radonića sa punim vrećama dobrog duhana. Kad se već činilo, da je svaka opasnost minula, uhvatili ih i baš kod Amerikan-baru policijski agenti. Prvi domaći tabak je bio zaplijenjen, a kriomčari su upućeni sreskoj upravi finansijske kontrole radi kaznenog postupka.

Skupi krumpiri. Jučer je radi pretjerivanja cijena krumpira jedna žena kažnjena od državne policije.

Iz katoličkog svijeta.

Protest svećenstva jug. dijela zadarske nadbiskupije. Svećenstvo jugoslavenskog dijela zadarske nadbiskupije, sakupljeno na skupštini svoje „Uzajamnosti“ u Preku, 4. IX. 1924., jednoglasno je zaključilo protestirati proti nakani jednog dijela učiteljstva, da se vjerouau izbaciti iz škola. Protestira sve svećenstvo proti dubrovačkoj učiteljskoj skupštini, koja je stvorila slični zaključak. Ne priznaje se ni skupštini ni učiteljstvu pravo uopće tim pitanjem se baviti, a manje što zaključivati, jer to pravo pripada samo Crkvi. Učitelji su službenici, u ne gazde škole i nastave. Smatra se, da učitelji ovakvim postupkom krnje i prava naroda, jer narod ima neosporivo pravo, da se njegov pomladak vjerski odgaja. Postupak dijela učiteljstva klasificira se kao upad na tude polje, pa se takvom učiteljstvu poručuje: „Ne sutur ultra crepidam!“. — Od Uprave „Uzajamnosti“ u Preku. — U Božavi, 20. rujna 1923. Predsjednik: Don Mirko Didović s. r.

Protestantski pastor o katoličkoj Crkvi. Luteranski pastor Sigurd Rosseland iz Seljorda u Norveškoj piše u protestantskom časopisu „Varden“ o katoličkoj Crkvi ovako: „Me-

du ruševinama, što ih je prouzrokovalo svjetski rat, samo je jedna zgrada ostala neoštećena i uspravna. Ona je dapače danas čvršća i neoborivija negoli prije rata. To je katolička Crkva. Dok ostale crkvene i vjerske družbe stradaju zbog pomanjkanja unutrašnjeg jedinstva i dok one troše svoju snagu na neplodne bogoslovске rasprave, dok one gine zbog nezdravе politike i gniju u materializmu — dotle Crkva katolička dobiva na svojoj unutarnjoj snazi i na svojoj izvanjskoj moći. Najmoćniji čovjek na svijetu jest Papa. To je istina, koja se ne da pobijati. I 320 milijuna ljudi podložni su mu sasvim. I bez obzira na to, što katolička Crkva ima tolike prednosti pred svima: što uživa tako moćan ugled, što ima za sobom tako veliku i slavnu povijest i što njezina ljepota silom privlači, ona ima i sve ostale uvjete za svoj uspjeh i napredak. Njegov utjecaj je tako silan upravo u današnje doba, gdje su svu idealu porušeni i gdje ljudske duše traže sigurnosti i mira pod zaštitom jednoga auktoriteta“.

Burza.

Zadnji tečaj na zagrebačkoj burzi bio je za:

Dolar u čeku Din 69.80
Lira tal. u čeku Din 3.05
„ u papiru Din 3.—
Franci francuski Din 3.67
„ švajcarski Din 13.43
Češke krune Din 2.05
Napoleone Din 270.

Književnost i umjetnost.

Zivot. Javlja nam uredništvo ovoga časopisa, da će se svrsetkom ovoga mjeseca raspaćati peti broj. Sadržaj je biran: Dr Grivec, Sv. Ćiril i Metod s papinom prvenstvom; Dr Merz, Nešto o ljepoti rimokatoličke liturgije; E. Springer, Osnovana načela o odnosu među muškarcem i ženom; A. Teofizam; A. Alfrević, Skautizam; R. Mäder, Pitance taktike; J. Krajnović, List i njegova zadaća (sa slikom); Katol. smjernice načela i rada; Elat lux; Književnost. — Br. 6. je u tisku. Ova su dva broja zakasnila parodi tehničkih poteškoća, a i stoga, da tako novo godište ovoga časopisa započne s gradanskim godinom. Pretplata za novu godinu ostaje ista kao i doslje. Redovita je pretplata 38 dinara, popust ima omladina preko povjerenika. Pretplatu staru i novu treba žurno poslati na upravu u Zagreb 1/147 Palmotić. 31.

Marko Marulić najveći hrv. kat. pisac, čija se 400 god. upravo slavi, napisao je dobro crkv. prikazanje o sv. Pađnici. To je skazanje za prikladnu glumu priređeno pjesnik Milan Pavelić, a glazbu je dodata znani naš kompozitor Dr. B. Širola. — Stvar će izvrsno doći svim našim dilektima, jer je literarno vrijedna, a shvatljiva i širokoj publici. Izvođenje je jednostavno. Sva su lica muška i to dva glavna lica, svetac i svirac, te zbor od osam momaka. Pratnja je klavir ili klavirski kvartet. — Tekst je s notama, sav rukopis, izdao „Hrv. kat. narod. savez“ u Zagrebu (Kaptol 27.), gdje se može dobiti za D. 25.—

Zadružna gospodarska banka d.d.

Vlastita zgrada
Glavna ulica 108.

Podružnica Šibenik

Brz. naslov Gospobanka.
Telefon br. 16 - Noćni 67

Centrala Ljubljana.

Podružnice:

Celje, Đakovo, Maribor, Novi Sad,

Sarajevo, Sombor, Split.

Ispostava: Bled.

Dionička glavnica i pričuva

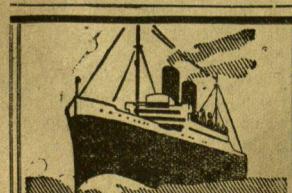
preko Din. 15.000.000.

Ulošci nad Din. 150.000.000.

Ovlašteni prodavaoc srećaka državne lutrije.

Prima uloške na knjižice, te ih ukamaće najpovoljnije.

Oprema sve bankovne i burzovne poslove povoljno, točno i brzo.

Cosulich Line

Odlazak parobroda

ATLANTA

za JUŽNU AMERIKU i to BRAZILIJU i ARGENTINU uslijediti će iz domaće luke SPLIT dana

16. OKTOBRA 1924.

Izravna putnička veza između SPLITA - SANTOS te SPLITA i BUENOS - AIRESA.

Sve upute daje odmah i besplatno: **COSULICH LINE**
glavno zastupstvo za Kraljevinu Srba, Hrvata i Slovenaca

J. G. Drašković

Telefon 24-98.

Zagreb

Cesta „B“ br. 3.

Agencija u ŠIBENIKU: **JOSIP JADRONJA**.

Filijale u BEOGRADU, Balkanska ulica 25 te zastupstva u LJUBLJANI, SUŠARU, SPLITU, METKOVICI, GRUŽU i VELIKOM BEČKEREKU.